

Lekcja 13

24 grudnia

PROCES SĄDOWY

Zakres studium: Iz 35,4; Dn 7,9-10.13-14.22.26-27; Ap 20,7-15.

Część I: Przegląd

Bóg jest naszym Sędzią (Iz 35,4). Jako nasz Sędzia, jest On bezstronny w swoim sądzie. To dobra nowina dla nas. Jako upadłe istoty mające niedoskonały sąd oraz skłonność do stronnictwa i uprzedzeń, wyobrażamy sobie jednych ludzi jako gwarantowanych kandydatów do Nieba, a jednocześnie wykluczamy z niego innych. Bóg zna ludzkie serce, myśli i motywy działania, a więc tylko On może wydać bezstronny i sprawiedliwy wyrok na każdego człowieka.

Dokonując sądu, Bóg przywraca swoją chwałę i oczyszcza z zarzutów swój charakter. Czyni to otwarcie i konsekwentnie, tak by wszyscy mogli zrozumieć, jaki On jest (Ps 34,9). Bóg pragnie, by wszystkie inteligentne istoty we wszechświecie zrozumiały Jego zamiary i wiedziały, że Bóg postępuje ze złem uczciwie, karząc bezbożnych stosownie do ich win i ratując grzeszników w sprawiedliwości (Ez 18,21.23.32; 33,11; Rz 3,21-26).

Evangelia według sądu Bożego skupia się na zbawieniu skruszonych grzeszników, przedstawiając dobrą nowinę o Bogu miłości, który z miłości sędzi i trwale rozwiązuje problemy śmierci, cierpienia, niesprawiedliwości i przemocy, będące skutkiem grzechu (Rz 6,23; 2 Tes 1,9; Ap 21,3-4).

Ostatecznie Bóg w pełni przywróci harmonię i pokój w całym wszechświecie (Ef 1,10). Zło i wszyscy, którzy się z nim związali, zostaną wyeliminowani i unicestwieni (Mt 25,41.46; Ap 20,13-15). Wszyscy, którzy całkowicie i dobrowolnie poddali się Bogu, uznając Go jako swego Stwórcę, Odkupiciela, Pana i Króla, otrzymają życie wieczne i będą z radością służyć Bogu i czcić Go na wieki (Wj 34,6-7; Dn 7,14.27; Nah 1,7; J 3,16-17; Ef 1,4-10; Flp 2,10-11; Ap 15,3-4). W ten sposób przywrócona zostanie pierwotna egzystencja w radości, szczęściu i pokoju, by nigdy nie zostać przerwana przez żadnego rodzaju nieposłuszeństwo czy bunt (Nah 1,9; J 10,10; Rz 2,7; 1 Tm 1,16; 2 Tm 4,7-8; Tt 2,11-14).

Część II: Komentarz

Centralny i wszechświatowy sąd na krzyżu

Tworząc rozwiązanie problemu grzechu, Bóg jest mistrzowskim Projektantem. Śmierć Chrystusa na krzyżu stanowi centrum tego rozwiązania. Wielorakie świadectwa i sądy wiążą się ze śmiercią Chrystusa na krzyżu.

(1) Bóg został oczyszczony z zarzutów. Śmierć Jezusa na Golgocie dowodzi, że Bóg jest Bogiem miłości, prawdy, sprawiedliwości, świętości, porządku i wolności, Gwarantem pokoju, radości i dobrobytu (Ps 51,6; J 3,16; Rz 3,21-26).

(2) Szatan został osądzony i skazany (J 16,11; Hbr 2,14).

(3) Grzech został osądzony i potępiony (Rz 8,3).

(4) Ludzkość została osądzona, a jej potępienie Chrystusa wziął na siebie (Iz 53,4-6; 2 Kor 5,21; Ga 3,13), zapewniając życie wieczne tym, którzy przyjmą Go jako swojego Zbawiciela (1 J 5,12-13). Bóg pragnie, by wszyscy ludzie przyjęli życie wieczne (Ez 18,30-32; 1 Tm 2,2-3).

Sąd przedadwentowy zwany śledczym

Biblia świadczy, że kiedy Bóg zwołał niebiański sąd poprzedzający powtórne przyjście Jezusa (Dn 7,9-10.13-14.22.26-27; Ap 11,19; 14,7; por. Mt 22,1-14), zasadniczym celem tego sądu jest legalne i wieczne zabezpieczenie naszego miejsca w niebiańskiej rodzinie. J 14,2-3 upewnia nas, że Jezus nie tylko przygotował nam fizyczne mieszkania w Niebie jako mistrzowski Budowniczy, bo to zajęłoby Mu chwilę, ale także w obecności przedstawicieli całego wszechświata legalnie zabezpiecza nasze prawo do zamieszkania w Niebie. Ten legalny proces wymaga znacznej ilości czasu, jak świadczy Dn 7,9-10.13-14.22.26-27. Jezus, Wierny Świadek, uczciwie przedstawi nasze sprawy i oświadczy przed całym wszechświatem, że jako wierzący w Niego należymy do Niego, przyjęliśmy Jego śmierć dla oczyszczenia nas z grzechu, Jego łaska jest dla nas wystarczająca, a moc Jego łaski działa w nas.

Jezus zabezpiecza nasze zbawienie legalnie, otwarcie i publicznie oraz przejrzysto wobec wszystkich mieszkańców wszechświata, a więc nikt w wieczności nie będzie miał wątpliwości, czy coś dokonało się potajemnie lub stronnictwo. Jezus wyraźnie oświadcza, że zbawieni są wiarygodnymi ludźmi i będą pasować do niebiańskiej rodziny, gdyż zdumiewająca Boża łaska ma przekształcającą moc i zmienia ich. Bóg pragnie, byśmy zostali przyjęci w Niebie bez żadnych wątpliwości i znaków zapytania.

Zważywszy charakter sądu śledczego, można go nazwać także sądem potwierdzającym, który zaświadcza, pieczętuje i zatwierdza to, co zostało dokonane w ciągu życia człowieka. Sąd potwierdzający jest zatwierdzeniem decyzji ludzi podejmowanych na przestrzeni życia.

Różnymi terminami można objaśniać poszczególne aspekty sądu przedadwentowego:

(1) sąd potwierdzający - zwłaszcza z perspektywy odkupionych, gdyż Jezus przejmuje ich sprawy i potwierdza przed całym wszechświatem ich więź z Nim;

(2) sąd objawiający, gdyż Jezus objawia całemu niebiańskiemu wszechświatu, kim są prawdziwi wyznawcy Boga, a także demaskuje antychrysta, który udaje Boga i podaje się za pośrednika zbawienia;

(3) sąd demonstracyjny, gdyż Bóg przedstawia niebiańskim istotom fakty i ukazuje im postawy wobec Niego, Jego prawa, ludzi, przyrody i grzechu, a także wyjaśnia, jak rozwiązuje problemy grzechu, zła, diabła i yznawców szatana;

(4) sąd śledczy, gdyż aniołowie i niebiańskie istoty potrzebują tego sądu, aby otrzymać dodatkowy wgląd w wielki bój między dobrem a złem oraz w to, dlaczego Bóg zbawia jednych, a innych nie przyjmie do Nieba. Tak więc księgi zostały otwarte ze względu na mieszkańców Nieba i wszechświata (Dn 7,10), by wykazać obiektywność Bożych decyzji.

Sąd przedadwentowy nie ogłasza nowego wyroku przeciwnego temu, czego doświadczamy w naszym codziennym życiu. Jezus potwierdzi zbawcze dokonania Boga w życiu człowieka albo potępienie wybrane przez człowieka. Nie powinniśmy się bać Bożego sądu przedadwentowego, gdyż na tym sądzie Bóg potwierdzi, objawi, odkryje i zademonstruje mieszkańcom wszechświata decyzje pojęte przez ludzi za Nim albo przeciwko Niemu. Jako wierny i prawdziwy, świadczy On za swoim ludem jako należącym do Niego (Rz 8,31; Ap 3,14).

Sąd ostateczny czyli unicestwiający

Ostatnia faza sądu na Ziemi nastąpi pod koniec milenium, kiedy bezbożni zmartwychwstaną. Zbiorą się oni, by zaatakować Boga i Jego lud w Nowym Jeruzalem (Ap 20,7-10; 21,1-3). Bóg zasiądzie na wielkim białym tronie i osądzi wszystkich zatwardziałych grzeszników (Ap 20,11-12). Historia grzechu i zbawienia zostaną ukazane w świetle krzyża. Zostanie ukazany każdy etap buntu przeciwko Bogu, a także wspaniałego planu odkupienia - od początku buntu szatana w Niebie, przez najwyższą ofiarę Jezusa na krzyżu, po ostateczne zwycięstwo Chrystusa podczas Jego powtórnego przyjścia. Wszyscy bezbożni ujrzą swoje życie w świetle krzyża Chrystusa.

Krzyż Chrystusa zostanie wywyższony ponad tronem Boga: „Ponad tronem pojawia się krzyż. Ukazuje się panorama zdarzeń od kuszenia i upadku Adama poprzez kolejne sceny wielkiego planu odkupienia” (Ellen G. White, *Wielki bój*, wyd. 20, Warszawa 2019, s. 400). Bezbożni zrozumieją, czego Bóg dokonał dla ich zbawienia, jak wiele szans odrzucili, jak wzgardzili łaską Bożą, kierując się swoją pychą i ignorancją. Ich upór i obojętność zostaną wyraźnie zdemaskowane, a oni ujrzą prawdziwą naturę swojego buntu.

Szatan poprowadzi wszystkich grzeszników w ostatecznym rozpaczliwym ataku na święte miasto. Ich nikczemny charakter znajdzie w ten sposób pełne potwierdzenie. Nawet najlepsze i najpełniejsze informacje o Bogu, Jego charakterze i działaniach nie zmienią tych istot. Bezbożni znikczemnieli do szpiku kości. Pozostanie tylko jedno rozwiązanie - unicestwienie zła we wszystkich jego formach. Tak więc spadnie ogień z nieba i położy kres istnieniu grzechu, zła i buntu (Ap 20,9-10). Ten oczyszczający ogień będzie sądem unicestwienia, ostateczną, wieczną i nieodwracalną śmiercią. Dla tych, którzy odrzucili Jezusa jako Zbawiciela i utwierdzili się w buncie, nie ma nadziei. Ich naturą stało się zniszczenie. Tak więc Bóg z miłości musi unicestwić niszczycieli. Ten sąd będzie miał charakter ostatecznej egzekucji. Bóg musi odpowiedzieć na mordercze zachowania bezbożnej ludzkości, złych aniołów i diabła. Gdyby nie zareagował, zło triumfowałoby, a życie byłoby zagrożone i ostatecznie niemożliwe. Grzech, grzesznicy i diabeł z jego demonami zostaną starci z powierzchni Ziemi, która w ten sposób zostanie oczyszczona ze zła (Ap 20,9.13-15; por. 2 P 3,7.10-13).

Po odcięciu tego, co chore i grzeszne, a co nie mogło być uzdrowione, Bóg odnowi świat. Stworzy Nowe Niebo i Nową Ziemię (Ap 21-22). Zbawienie i życie zostaną utrwalone na wieczność. Grzech nigdy więcej nie powstanie. Wszystkie inteligentne stworzenia we wszechświecie będą wiernie służyć Bogu z miłości i wdzięczności, znając Jego dobroć, miłość, sprawiedliwość i wierność. Miłość, pokój, zgoda, radość, sprawiedliwość, wolność, porządek i prawda będą panować przez całą wieczność. Bóg jako Pan panów i Król królów będzie miał na zawsze miłość, podziw, posłuch, posłuszeństwo i cześć wszystkich (Dn 7,27; Ap 21-22).

Tak więc teologia sądu Bożego jest ostatecznym objawieniem i demonstracją miłości, prawdy i sprawiedliwości Boga (Flp 2,10-11; Ap 15,2-4). Boże panowanie jest otwarte, a Boży sposób działania zostanie ukazany i dowiedziony jako prawy i sprawiedliwy. Bóg jest sprawiedliwy, usprawiedliwiając grzeszników, którzy Go przyjęli, zaufali Mu jako swojemu Zbawicielowi oraz odrzucili grzech, nikczemność, szatana i upadłych aniołów.

Część III: Zastosowanie

1. Dlaczego sąd Boży jest tak potrzebny i ważny w kontekście wielkiego boju między dobrem a złem oraz zainteresowania mieszkańców wszechświata kwestią grzechu?
2. Jak odróżniamy pozytywne sądy Boże od negatywnych?
3. Jak żyjemy w oczekiwaniu sądu Bożego bez lęku przed nim?